

הקרנות משחילות זו לזו

שוב הקרנות. תצחקו. זה הדבר המעניין ביותר שקורה עכשיו בבורסה. נכון, גם פייבי עשה היסטוריה ביום הראשון, אז מה? כמה הברכה ובעיקר שני דירקטורים של פייבי עשו "בוטסה" של גניח 10 מיליון שקלים כל אחד ביום אחד. אני מקנא. אבל מגיע להם. הם עבדו קשה. ובכלל זה לא בוששה להרוויח הרבה כסף בבורסה. לא נעים רק שהסיכון הוא אפס והסיכוי הוא מיליונים על בטוח. כשתפגשו את בינו זדיק תסירו את הכובע. כמוני. כשתפגשו את דוד גולן, ואם אין לכם במיקרה כובע, תשאלו יפה, מה שלומך מר גולן?

אגב, לצורך הוויחיה המלא: הראשון הוא מנכ"ל הנפק הבינלאומי, השני הוא סגן יו"ר מועצת המנהלים של פייבי.

נחזור לעניין הקרנות. מאז שהמחזורים בבורסה הגיעו למיליארד וחצי שקלים ליום, כמחצית מסכום זה מגיע אל הקרנות. יפה, כמות הכסף כליכך גדולה, שהדרך היחיי

דה שנותרה לקרנות להילחם על הבכורה בתשואות, היא להשחיל אחת את השניה. כידוע, כל קרן בימי דצמבר אלה מטפחת מניות מסוימות ודואגת לעליית שערן. זה יפה, זה כדאי אבל גם מחייב. למה? או, לדאוג לכך להכניס לקרן מתחרה "סחורה" שלה. כדי לאלץ לקנות את המניות המסורנות שלה בכל מחיר, גם בירידה, גם בלי שינוי ולהקזיז מדמה.

כך למשל קרנות הפועלים ובנק ללאומי עוד לא אמרו את המילה האחרונה. הם עושים מחזורים עצומים ועליות-שערים קטנות, עד ש... בינתיים הקרנות של פיא"ל בלי" דוחפים לדיסקונט מניות של נכטים, דלק ודיסקונט השקעות. ושני אלה יחד משחילים לפועלים, טרוואסטבט וזיקה. ר הפועלים עם דיסקונט משחילים לבלי"ל ים המלח למשל.

מאיפה בא הכסף?

שאלתי כמה חכמים מאיפה כל הכסף שנשפך לבורסה בשבועיים האחרונים. סיפ

הבורסה

כותנה: מישחקים אסורים בבורסה

רו לי כל מיני סיפורים. איש לא מבין, אף אחד לא יודע. הקרנות עושות כל יום "יצרות" של 700 עד 800 מיליון שקל. הן זורמים אליהם בשיטפון אדיר וחוזרים אל המניות המטופחות.

טילפן אליי אחד מעמודי-התווך של הבורסה ושאל, איך זה ששווי השוק של אתא אלרון וישפרו שוה, נו, באמת איך? לאתא וישפרו יש מה שאין לאלרון — ערך סמוי.

מידע ודיווח

הועדה התלחה לפרסומים בעתונות ובעלון המגדלים ולאמינוחם. בנושא של בדקת הפעילות בבורסה למשל, החליטה מועצת המנהלים לדווח לצבור המגדלים ונציגיו דיווח מלא, גלוי ונאמן על מה שקרה ועל המסקנות.

הדיווח על פי השתקפותו בפרסומים, מתעלם ומעלים חלק ממסקנות הועדה ומפחית מחומרת הארוע ע"י השוואה לא רלבנטית של הנדק כמ"ל 7% מליון דולר מול היקף "הפעולה השיווקית הכוללת" בסך ארבע מאות מליון דולר.

הועדה הכחינה בכרוך בין ההפסד בסך 2% מליון דולר שנגרם כפעולה לגיטימית בכורסה להכטחה מחיר בשיווק ביולי 1980/81, לכין נזק שנגרם מפעולות "השקעה" שנאסרה על המנהלים במפורש. ושחוצאותיה הסתכמו בהפסד בסך 5מליון דולר, ללא קשר ישיר לפעילות השיווקית וללא ידיעת הועדה האחריות למדיניות השיווק.

רחוק. המחירים יורדים ולעיתים יש הכרח למכור בכל מחיר. מועצת-הכותנה היא גוף שהוקם על-פי חוק, ובראשה עומד מנכ"ל המתמנה על-ידי שר-החקלאות. פעולות המועצה מבורקות על-ידי מבקר-המדינה ויש לה גם ועדת-ביקורת. עד כאן עובדות-ייסוד. בניירויק, כן, כאן עובר התסריט לי עיר הגדולה, יש בין שאר הבורסות למי ניות, לוחב, לשאר מתכות וגם בורסה לי מוצרים חקלאיים; שם סוחרים גם בכותנה; לא בכותנה עצמה, אלא במחיר העי תידי שלה. הטכניקה אינה חשובה לעניי ננו; מה שחשוב הוא, שאפשר להרוויח הרבה וגם להפסיד הרבה.

מכאן חוזר התסריט ארצה. מנכ"ל המועצה לייצור ושיווק של כותנה, בצר לו, החליט "לשחק" בכורסת הפחורות העתידיות של נירויורק, ורוע המזד הפסיד 5 מילי ון דולר — לא הרבה, אבל בכך זאת מיליארד וחצי לירות מכספי המגדלים. מתברר, (ראה הפרטי כל) ש"השקעה" כזו נאסרה עד מנהלי המועצה ומנכ"ל. עכשיו יש בעיה. ביום הרביעי הבא, הצע בחודש, מקיימת ועדת-הביקורת של המועצה את ישיבתה הבאה. המנכ"ל יצטרך להשיב על כמה שאזות מעניינות על מיסחר עתידי שנעשה בעבר.

כדי לא להקדים את המאוחר, רצוי שי המנכ"ל יצטייד בהרבה תשובות. כמה מן המגדלים טוענים, שבעיסקות העתידיות יש מי שלא ניווק. הם כן.

חקלאיים. למרות השבתה, ההשבתה, הי פירוק וכל היתר. התרגיל של אל על הוא החכרת מטוסים במחיר נמוך לכאורה, כאשר הקיבולת שלהם קטנה יותר מאלה שניתן להשיג במחיר זהה. בשנה שעברה אומרים אנשי ק"א"ל עלתה לחקלאים זכות הבכורה של אל על מליון וחצי דולר. הם רצו לכנסת ושאלו בקול רם, אם הם שצריכים לסבסד את אל על, או אולי יותר טוב והגון שי ארידור יסבסד את אל על ישירות.

ועדת-הכספים של הכנסת בדקה את העניין ומצאה שאכן החקלאים צודקים. אז מה? השנה למשל יסבסדו חקלאי ישראל את "אלי עק" בשושה מיליון דולר.

אמר חקלאי המייצא פרחים לקראת הי כריסטמס של הגויים: לעזאזל, זה שאני מוכר פרחים יפים וזולים באירופה, זה חשוב לכלכלת ישראל. את אל על סגר. אז מה פיתאום צריך לסבסד את החובות שלה לבנקים? שהבנקים ידאגו. למה על חשבונך?

ובאמת למה?

הפרחים של "אל-על"

למה לא מבצעים את החלטות הכנסת? שואל צפריר נלקין, מנכ"ל ק"א"ל, החברה שהוקמה להטסת מטענים חקלאיים לשוקי היצוא. בעיקר אירופה. מישוה ניחם או תו ואמר שזו לא ההחלטה היחידה של

הכנסת שאין ממלאים אחריה. לעניין עצמו: ק"א"ל חוכרת מטוסים מ- חברות שונות במחירים חתרותיים. אבל מה, זכות הסירוב הראשון היא של אל-על. שאגב, עדיין ממשיכה להטיס מיטענים

הרובוט שלא מגהק

הוא הולך, הוא מדבר, הוא שומע, הוא מריש; הוא מכין קפה עם חלב, תה בלי חלב, מעביר מיסמכים מחדר לחדר, מטלפן למישרה בשעת שוד, אבל לא מתלונן על שעות עבודה, לא מגהק אי משחק, אחרי או לפני האוכל, וזאת מאטעם הפשוט: הוא אף פעם אינו אוכל; כן, הוא לא אוכל. הוא באמת רובוט אישי, שזה עתה ירד מעל פסי-הייצור.

הרו, הרובוט האישי הממוחשב של חברת-יב של חברת זוניס האמריקאית, יצא זה עתה

אל השוק, במחיר התחלתי מפתיע של 2500 דולר, את דרכו בין המיסדרונות של המישרד הוא עושה בעזרת מערכת של חישובים על-קוליים וזיכרון מחשב. יצרניו של הרובוט החדש טוענים, שיצליחו למכור ב-1983 25 אלף רובוטים. אולי, וכרגיל בשוק של קונים, כמו השוק האמריקאי, כבר הספיקו המתחרים להודיע על רובוטים משלהם. שמחירים יהיה פוזת מ-2000 דולר, עם אפשרות תיכנות לפעולות מסוגים שונים, כולל שמרטי, הכנת קקאו, תירגום שפות-התיכנות לקול-אדם, הגשת דו"ח יומי על שטח הרצפות שנוקו בכל יום בשבוע שערב, מעשה-ידי הרובוטים של הרובוט.

איך מממן "מעריב" את מוזם

המאבק בין ידיעות אחרונות ומעריב יהיה בקרוב ציבעוני מאוד. סיבוב נוסף הסתיים בימים אלה לטובת ידיעות. המי ערכת הראשונה להפרדת צבעים באמצעות מחשב גרכשה על-פי הסכם מכירת בתנאי שכר על-ידי חברת סקנלי. המערכת שי פותחה ומיוצרת בארץ על-ידי חברת טא"י טקס, ושכמותה נמכרו כמה מאות יחידות בעולם כולו, עולה כמחיר התחלתי ל-800 אלף דולר (כשלוש מאות מיליון ל"י רות). מילה אחת על המערכת: המערכת הממוחשבת, הקרויה רטפונט 300, משמשת להפרדת צבעים של צילומים ציבעוניים ל- צורך הכנתם להדפסה ציבעונית, והיא נח' שבת למתקדמת ביותר מסוגה.

ועכשיו, כרגיל, הגענו לעיקר: מה זה

חשוב אם חברה בשם סקנלי רכשה מעריב? חשב מאוד, אם ניקח בחשבון, שי עניין הרכישה נשמר בסוד; ועוד יותר חשוב הוא, שהחברה הנ"ל, כפי שנוהגים לכתוב, היא בבעלותם של יצחק טרקאי ושל עודד מוזס, בעליו של דפוס מוזס ודפוס גרפוליס, וניה מוזס, העורך האחרי ראוי של ידיעות אחרונות הוא דודו.

עוד נחוש אחד לא יזיק. מי לדעתכם יהיה הרוכש הבא של מערכת "רספונס"? קרוב לוודאי שדפוס "לוי אפשטיין", שהוא בי בעלות "מעריב". ועוד פרט פיקני מי: רוב ההפרדות הציבעוניות של הירחון "את" של מעריב, נעשות על-ידי "סקנלי", וכך, בתנועה סי' כובית, מממן "מעריב" את חברת "סקנלי", שהוא כאמור בעלות חלקית של "ידיעות".

מכיוון שעסקי הפרדות-צבעים משגשגים ככל הנראה, מתעניינים כמה פיסרו מאים ברכישת מערכת להפרדת-צבעים, כמובן. גם הם, ספקי מרבית עבודות הי הפרדה, רוצים נתח מהשוק.

התוצאה המשוערת של קרבות הצבע תהיה יותר צבע במוספים ובמגזינים. כמעט כמו בחו"ל.